

arealanvendelse overgår til en anden anvendelse.

Ministeren er indstillet på at medvirke til en løsning af sagen som foreslået af amtskommunen. Ministeren vil således også medvirke til en kombination af, at ejendomme med beboelse som hovedregel renses totalt, så de kan afmeldes som depot, mens nogle ejendomme kan købes op for efter en vis rensning at overgå til den omtalte mere hensigtsmæssige arealanvendelse, hvor miljøkravene ikke vurderes at være så høje. Ministeren henviser til, at amtskommunen i sit brev af 6. april 1990 også opstiller en model, hvor beboelse overtages og overgår til erhvervsformål, hvilket netto koster de samme 25 mio. kr. som en ren oprensningstilslutning til eksisterende anvendelse.

Ministeren vil om nødvendigt søge Finansudvalgets tilslutning til gennemførelse af amtskommunens konkrete forslag.

Herefter indstiller et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet og de af ministeren stillede ændringsforslag samt det af Socialistisk Folkeparti under nr. 6 stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder, at de kommunalt drevne gasværker må betragtes som almindelige offentlige forsyningsvirksomheder, der i forskellig udstrækning har leveret gas til forbrugerne ud over ejerkommunens grænser. Derfor er det u hensigtsmæssigt, at det skal være den nuværende beliggenhedskommunes borgere, der skal bære omkostningerne ved oprydning. Mindretallet finder, at den almindelige tredeling af udgifterne til afværgeforanstaltninger skal anvendes.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan tiltræde de stille-

de ændringsforslag, men vil i øvrigt redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Mindretallet finder, at ministerens holdning til problemerne med de gamle kommunale gasværksgrunde er præget af tilfældige begrundelser og er udtryk for et økonomisk betinget standpunkt, der er i klar modstrid med lovforslagets hensigt; men selv om en gennemførelse af princippet om, at forurenere betaler, lægges til grund, vil oprensning og afværgeforanstaltninger med henblik på fjernelse af forureningen i visse tilfælde medføre så store omkostninger, at anvendelsen af dette princip i disse situationer kan indebære en udskydelse af arealernes rensning.

Regeringen har tidligere fraveget princippet om, at forurenere betaler, i situationer, hvor den økonomiske belastning er forekommet politisk uacceptabel. Mindretallet henviser her til den økonomiske støtte til NPO-foranstaltningerne og gennemførelsen af vandmiljøplanens landbrugsdel.

Når det videre lægges til grund, at gasproduktionen har påhvilet kommunerne som offentlig myndighed på linje med andre forsyningsforpligtelser, kan det synspunkt, at ansvaret for gasværksgrundene i lovforslaget skal sidestilles med et privat driftsherreansvar, ikke opretholdes, og disse må herefter betragtes på linje med ældre kommunale lossepladser og fyldpladser.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) er enig i, at de i lovforslaget omhandlede miljøproblemer godt kan være alvorlige i visse situationer på en sådan måde, at man ikke helt kan udelukke, at der efter grundige undersøgelser og vurderinger i hvert enkelt tilfælde muligvis bør gribes ind med en eller anden form for miljørensning.

Set i relation til miljøministerens foreslåede beløbsramme på 570 mio. kr. over fire år vil mindretallet gerne understrege, at det har den principielle grundholdning, at det er forurenere, der skal betale, hvis en sådan findes.

Fremskridtspartiet havde da også helst set, at loven var blevet udformet således, at den var bygget op omkring nævnte beløbsramme på